

terrorbekæmpelsen, men det var, om der var et grundlag for et angreb på Irak. Den amerikanske kommissionsundersøgelse skal være færdig den 26. juni, og det kan blive overordentlig spændende læsning, ikke mindst nu da også Condoleeza Rice, efter hvad der står i dag i aviserne, skal vidne i kommissionen.

I Storbritannien er der ligeledes en stor undersøgelse i gang. Den forventes også færdiggjort her før sommerferien.

Man kan være helt sikker på, at Irakkrigen, dens begrundelse og grundlag altså ikke er noget, som vi kun her perifert beskæftiger os med sådan i et udkantområde. Det er noget, der er i centrum for verdensoffentligheden i disse måneder og vil forblive det måneder frem.

Her i Danmark har diskussionen også fået ny næring ved meddelelsen om, at der er folk i Forsvarets Efterretningstjeneste, der anlagde andre vurderinger end dem, som regeringen lagde frem. Derfor går vi nu i Det Radikale Venstre ind for en uvildig undersøgelse. Vi mener, det er på sin plads.

Jeg har lyst til at stille et spørgsmål til udenrigsministeren. Det var påfaldende under høringerne i sidste uge, at den britiske ekspert, som var rådgiver for den britiske regering, hr. Greenwood, havde fuldstændig de samme folkeretlige begrundelser, som den danske regering har offentliggjort. Det er der jo ellers ikke mange regeringer i verden der har. Det er vist kun en lille håndfuld. Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren: Var der en koordinering mellem Danmark og Storbritannien på det punkt? Havde man afstemt sine argumenter med hinanden, koordineret dem? Det kunne da have en vis interesse at vide, hvis det var sådan.

Regeringspartierne har, og jeg synes med rette, spurgt os: Jamen hvad var alternativet. Det synes jeg er et rigtigt spørgsmål at stille. Det bebrejder jeg bestemt ikke regeringspartierne. Vores alternativ var enten at fortsætte våbeninspektionen og på det grundlag få klarhed over, om der var eller ikke var masseødelæggelsesvåben, eller – og det anser jeg for at være det mest sandsynlige – at opbygge en bred international koalition, som også i givet fald kunne have taget militære skridt.

Jeg tror, at man savnede tålmodigheden til at forsøge at opbygge en bred international koalition. Følgerne af, at det ikke blev en bred international koalition er jo mange, ikke mindst i Irak den dag i dag. Vi ser nogle fremskridt i Irak. Det erkender jeg, og det glæder jeg mig over, også

over at Saddam er væk. Men der hersker jo også stor usikkerhed om Iraks fremtid. Om kun 3 måneder overdrages regeringsmagten til irakerne selv, og lige så vel som jeg ikke synes, at man skal undervurdere de fremskridt, der er sket, skal man heller ikke undervurdere den fantastiske usikkerhed, der knytter sig til, hvad der nu videre skal ske i Irak.

Kl. 16.40

Jann Sjørnsen (KD):

Kristendemokraterne var imod dansk deltagelse i krigen mod Irak, eller i det man også kalder afvæbningen af Saddam Hussein for at bruge regeringens egne ord. Vi var imod, fordi krigen blev igangsat uden et egentligt FN-mandat og efter vores opfattelse i klar strid med folkeretten.

At vi havde den holdning betyder imidlertid ikke, at vi ønskede at holde hånden over Saddam Hussein, men tværtimod at holde hånden under Sikkerhedsrådet, for nu at bruge dette billedsprog. Efter vores opfattelse var den danske regerings beslutning, som var i tråd med nære allieredes beslutning, fatal, hvis man ønsker, at verdenssamfundet sikrer sig, at retshåndhævelse sker på baggrund af international lov og orden og i dette tilfælde altså på baggrund af beslutninger truffet i FN's Sikkerhedsråd.

Efter vores opfattelse havde våbeninspektørerne ikke fået lov til at gøre deres arbejde færdigt. Det kan godt være, at det ikke kunne gøres færdigt, men vi mener, at i givet fald måtte det så være våbeninspektørerne, der skulle tilberede rapporter til Sikkerhedsrådet, og så måtte Sikkerhedsrådet træffe en ny beslutning.

På trods af at vi altså var imod dansk deltagelse i krigen mod Irak, har vi efterfølgende vedkendt os et ansvar for, at Danmark bidrager til at genopbygge Irak og bidrager til, at Irak kan se en fredelig og demokratisk fremtid i møde. Vi glæder os over, at det også efterfølgende er et arbejde, der kan ske på baggrund af beslutninger truffet af netop FN's Sikkerhedsråd, og at den multinationale sikringsstyrke nu har et klart FN-mandat.

Der har været en stadig debat, også om selve grundlaget for den danske beslutning om at tage del i krigen mod Irak. Der har også været debat om de fremadrettede perspektiver og om, hvad vi kan lære af hele debatten om og beslutningen om dansk deltagelse i krigen mod Irak. Det gælder både de militære og de humanitære konsekvenser. Det Udenrigspolitiske Nævn har afholdt en høring for ganske nylig, der er også af-